

осигурање). Судијска пензија се третира као државна пензија, те се, као и друге државне пензије, исплаћује из државног буџета. У својој одлуци од 15. јануара 2009. године, Уставни суд је установио да би се законском регулативом, у случају изузетно тешке економске и финансијске ситуације у земљи, која не дозвољава смањено финансирање само судова, или смањење зарада само судијама, неосновано судови издвојили од других институција које врше државну власт, а судије – од других особа које учествују у вршењу власти припадајућих институција државне власти; јачање таквог изузетног положаја судова (судија) не би било у складу са захтевима за отвореним, поштеним и складним грађанским друштвом и оним што налаже правда. Поред осталог, одлуке Уставног суда од 12. јула 2001. године и 22. октобра 2007. године.

Уставни суд је нагласио да, као и сви остали, судија такође има право да штити своја права, легитимне интересе и очекивања. Уставни суд се суочио са неактивношћу парламента када законска регулатива која је регулисала зараде судија, а која је измењена (учињена неповољнијом) због тешке економске ситуације која се јавила у Литванији као последица такозване „руске кризе“, није поново измењена након што је криза престала. У својој одлуци од 8. августа 2006. године, одлучујући о питањима која су била повезана, поред осталог, и са смањењем зарада судија, Уставни суд је формулисао доктринарну одредбу према којој редовни судови имају овлашћења да приликом разматрања конкретних случајева, процене промене у економској ситуацији, те у случају неделовања законодавца – усвоје одлуке у одбрану конкретног социјалног права лица. У време ове кризе, питање смањења и компензације зарада судије нашло се као тема и пред судијама ЕСЈП.

У својој одлуци од 1. јула 2013. године, Уставни суд је нагласио да у условима економске кризе, смањење судијских зарада не сме бити несразмерно ни дискриминаторно. Поред осталог, зараде се не могу смањити само судијама неких судова, нити само судијама које врше одређене дужности. Не може се пореметити пропорционални однос између износа зарада судија које врше различите дужности (припадају различитим системима судства или различитим нивоима судова), установљен у време пре појаве посебно тешке економске и финансијске ситуације у држави, као ни пропорционални однос установљен између висина зарада различитих категорија судија и других лица која су за свој рад плаћена из фондова државног или општинског буџета (нпр. државних службеника, политичара, функционера). Сваки пропуст да се поштују поменути захтеви треба сматрати насртајем на независност судија и судства, па према томе и кршењем става 2. члана 109. Устава и уставног принципа правне државе.

У својој одлуци од 8. августа 2006. године, Уставни суд је констатовао да у случају законског пропуста, који је забрањен Уставом, судови морају